

(S. Rasmussen) gjorde opmærksom paa, at den Lov, vi nu lever under, harsine Møbler, og at det vilde denne ogsaa have. Ja, det er ikke let at lave Love, som ikke har Møbler, men det foreliggende Lovforslag er udarbejdet af Ministeriet under Hensyn til de Erfaringer, som er indvundne i den Tid, der er forløbet, siden Loven af 20. Marts vedtoges, og paa Grundlag af den Fortolkning af Loven, som Landbrugsministeriet har givet, det er altsaa udarbejdet i Overensstemmelse med den Fremgangsmaade, som er benyttet af Ministeriet.

Med Hensyn til Bestemmelsen under § 2 c angaaende Byggegrunde, at de ikke maa overstige $\frac{1}{2}$ ha geometrisk Maal, ankes der over, at det er for lidt. Jeg synes dog, at det er en ganske pæn Byggegrund, der er paa 1 Td. Land, jeg kan ikke tænke mig, at der er ret mange, der ønsker at faa en større Byggegrund, forsaavidt man virkelig taler om Byggegrunde. Det er jo ikke saaledes, som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at hvor en Gaardmand f. Eks. har 70 Tdr. Land, kan han ikke udstykke 1 Td. Land eller derover til selv at bygge paa; han kan udstykke, saa meget han vil, blot der bliver nok tilbage til en Hovedparcel. Det er kun, hvor der virkelig er Tale om Byggegrunde, at man ikke har ønsket, at de skulde være større end $\frac{1}{2}$ ha, men selvfølgelig er det noget, man kan overveje i det Udvalg, der bliver nedsat.

Det ærede 12te Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen) gjorde opmærksom paa, at jeg havde ønsket, at denne Lov ikke skulde tidsbegrænses, men det mente han, at den burde, for naar Forholdene forandrede sig, vilde disse Forhold ogsaa forandre sig. Ja, men saa kan man jo ogsaa forandre Loven; paa anden Maade vedtager man ikke en Lov. Men her staar netop, at Loven bortfalder 1920. Jeg mener, at man kan blot sige, at den gælder indtil videre. Rigsdagen kan jo altid forandre en Lov, naar Forholdene forandrer sig, men jeg tror, som sagt, ikke paa, at de Forhold, der har været medvirkende til, at dette Lovforslag er blevet fremsat og nu er vedtaget i Folketinger, saaledes at den skal gælde 1 Aar endnu, vil forandre sig, inden det Aar er gaaet.

Det ærede 14de landstingsvalgte Medlem (Bojsen) synes, at denne Lov er

ganske overflødig. Jeg forstaar ikke rigtigt, at det ærede Medlem kan sige noget saadant. Hvad er det for Areal, hvad er det for Huse, som man ved Lovgivning har nogen som helst Kontrol med? Med alle de Gaarde, som der er Hovedparcel-Forpligtelse paa, med alle de Huse, der har Husmandsbrug-Forpligtelse, med al anden bebyggelig Jord og al anden Jord har man ikke nogen som helst Kontrol — jeg tager naturligvis Hovedgaardene med — al anden Jord er, som det ærede Medlem sagde, fri Jord. Men nu ønsker det ærede Medlem, at man ikke skulde gribe ind i den frie Dispositionsret, som man nu en Gang har over den Jord. Det kan der være delte Meninger om, jeg ønsker i og for sig ikke, at man skal gribe ind i dette Forhold. Men, som jeg sagde før, Forholdene har gjort det nødvendigt.

Det ærede Medlem sagde, at det vilde være godt at faa at vide, hvor mange Hovedparceller der var nedlagt. Jeg kan ganske rolig sige det ærede Medlem, at det er ganske faa Hovedparceller, der er nedlagte. Derimod er der anvendt den Praksis, lige til Loven af 20. Marts blev vedtaget, at naar en Gaard med Hovedparcel-Forpligtelse ønskedes udstykket, gav man Tilladelse til denne Udstykning eller Nedlægning, hvad man vil kalde det, paa Betingelse af, at den Hovedparcel-Forpligtelse, som laa paa dette Matrikelnummer, blev overført paa et andet frit matrikuleret Jordstykke. Altsaa, Hovedparcellerne blev lige mange i Tal, men de kom ikke til at ligge paa de samme Jorder. Dette Forhold har jeg ikke været nogen megen stor Tilhænger af, men nu sagde det ærede Medlem, at der gives for Landbrugsministeren en Bemyndigelse til at nægte saadanne Udstykninger og Overflytninger af saadanne Forpligtelser, og jeg kunde blot udsende et Cirkulære om, at for Fremtiden var der ikke Tale om, at der blev givet saadanne Dispensationer. Det kunde jeg, men saa var jeg bange for, at det ærede Medlem vilde have sagt: Det er Terrorisme, det er igen en Magtudfoldelse, som kun den nu siddende Regering befatter sig med. Derfor mente jeg, at den mest hensynfulde Maade at gøre dette paa var at gaa til Rigsdagen og høre dens Mening om, hvorvidt den ønskede, at man skulde undlade at give disse Dispensationer for Fremtiden. Saa er man paa den sikre Side. Jeg har ikke